

[Krarup.]

og Enge og i vore Skove. Det var ikke helt ved Siden af, naar det forleden blev sagt, at det Sukker, vi producerer, er vort eneste Guld. Vi kan nemlig for dette tilbytte os Varer fra forskellige Lande ud over den Clearing, vi har med vor største Kunde. Men skal Raastofproduktionen vokse i Kvantitet og Kvalitet, maa Jordafvandingen være helt i Orden. Det bedste Bevis herpaa har man i, at de Landmænd, der ikke er Ejere, men kun Forpagtere, ser deres Fordel ved at ofre i betydelig Udstrækning baade Arbejde og Kapital paa Grundforbedring, selv om de kun er Brugere af Ejendommene i et forholdsvis kort Aaremaal.

Jeg finder, det er et overordentlig tilfredsstillende Resultat, at der efter Loven af 26. Februar 1937 og indtil 1. Oktober i Aar er afsluttet Grundforbedringsarbejder paa over 57 000 ha Land, hvortil kommer de paabegyndte, der ikke er færdiggjort. Forhaabentlig vil vi i Løbet af faa Aar naa til, at man har faaet afvandet alle vandlidende Arealer i vort Land, et Maal, som ogsaa den nye Lov om Landvinding stiler hen imod.

Med disse korte Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Martin Sørensen (Peterslund): I Henhold til de Bilag, der følger med dette Lovforslag, er der indtil 1. Oktober 1940 efter Loven af 26. Februar 1937 drænet 57 700 ha Land, merglet og kalket 900 ha samt indiget, vandet og opdyrket tilsammen 900 ha. Disse Grundforbedringsarbejder har i alt kostet 24½ Mill. Kr. Deraf er der gaaet til Arbejds løn 13 Mill. Kr. og til Rør 8,8 Mill. Kr. Resten er Udgifter til Planer og Tilsyn m. v. Statsbidragets Størrelse har været godt 7,1 Mill. Kr. Naar man regner ud, hvor meget disse Grundforbedringer har kostet fordelt pr. Hektar, giver det en Udgift paa ca. 400 Kr. eller godt 200 Kr. pr. Td. Land, og naar Statstilskuddet — som jo indtil April udgjorde ⅓ af Udgifterne til Arbejds løn og Rør, og som derefter forhøjedes til Halvdelen, hvilket skal fortsættes efter nærværende Forslag — trækkes fra, bliver den virkelige Udgift kun ca. 250 Kr. pr. ha eller ca. 130 Kr. pr. Td. Land. Det er ikke for dyrt under Hensyn til de Fordele, der opnaas ved Forøgelsen af Jordens Ydeevne: en lettere Renholdelse, en tidligere Saatid og et deraf følgende større Kærneudbytte. Der er anvendt ca. 10,8 Millioner Arbejdstimer, som er betalt med godt 13 Mill. Kr. eller med ca. 1 Kr. 25 Øre pr. Time.

Jeg siger dette, fordi jeg vil godtgøre, at det er en Lov, som giver Beskæftigelse og Fortjeneste baade for Landmændene og for Arbejderne. Staten har jo ydet et stort Beløb, men ogsaa det Beløb er godt anvendt. Arbejderne har øget deres Fortjeneste med 13 Mill. Kr., for nogens Vedkommende maaske med Fradrag af en Arbejds løshedsunderstøttelse, de ellers vilde have faaet, og Teglværkerne og Teglværksarbejderne har haft en Indkomst af 8,8 Mill. Kr., et Beløb, der ogsaa i det væsentlige er gaaet til Arbejds løn med Undtagelse af Udgifter til Kul, Olie, Vedligeholdelse og Administration. Landmændenes Indkomst vil stige og er steget som Følge af den Meravl, der følger af Grundforbedringen. Alt i alt vil Staten derfor i Tidens Løb faa mere end fuld Dækning for Udlægget til Grundforbedring.

Hertil kommer saa det allervigtigste — for Tiden det allervigtigste —, at Landet ved at forbedre Jorden bliver i Stand til at producere mere, avle mere, være mere selvhjulpne og mere uafhængig af Tilførsler udefra. Som Tiden og Forholdene har udviklet sig, er der Afsætning for alt, hvad Landbruget kan fremstille af Korn og Husdyrprodukter, ja, der er haardt Brug for disse Produkter baade til Forsyning af Landets egen Befolkning og til Varebytte med Udlandet. Al tiltrængt Dræning og Mergling bør derfor gennemføres hurtigst muligt.

Der er ogsaa noget forkert i at have mange arbejdsløse gaaende samtidig med, at Landbrugsjorden trænger haardt til Dræning og Mergling, og Landet trænger til den Meravling, der følger efter, naar disse Foranstaltninger er gennemført. Det hele kan jo udføres saa godt som udelukkende ved Anvendelse af dansk Arbejds kraft og danske Materialer.

Med Hensyn til Enkelthederne har jeg kun nogle faa Bemærkninger at gøre, idet Lovforslaget som allerede tidligere nævnt har passeret Folketinget og et Udvalg, hvori flere grundforbedrings sagkyndige Medlemmer har haft Sæde. Lovforslaget har endvidere draget Nytte af de Erfaringer, der gennem Anvendelsen af de tidligere Grundforbedringslove er indhøstet gennem en længere Aarrække, saa der tiltrænges næppe yderligere væsentlige Ændringer.

Naar Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, er der skabt Mulighed for, at Sagerne kan finde en hurtig Afgørelse, en endelig Afgørelse og forhaabentlig ogsaa en retfærdig Afgørelse, idet der er tillagt den Afvands kommission, som skal nedsettes ifølge Lovens § 9, og som skal behandle Fælles-